

സമ്പൂർണ്ണ കാമ ജീത്ത് അർത്ഥം പരിധിയുള്ള കാമനകളിൽ നിന്നുപരി

ഇന്ന് ബാപ്ദാദ തന്റെ സർവ്വ ശ്രേഷ്ഠരായ ഭുജങ്ങളെ കണ്ടു കൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. സർവ്വ ഭുജങ്ങളും സ്നേഹത്തിലൂടെയും ശക്തിയിലൂടെയും വിശ്വ പരിവർത്തനത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ മുഴുകിയിരിക്കുന്നു. ഒന്നിന്റെയാണ് സർവ്വ ഭുജങ്ങളും. അതിനാൽ സർവ്വരുടെയുമുള്ളിൽ ഒരേയൊരു ലഹരിയാണ് കാണുന്നത്- ഈശ്വരീയ പരിവാരത്തിലെ തന്റെ സഹോദരി സഹോദരൻമാർ ആരാണോ തന്റെ യഥാർത്ഥ പരിവാരത്തെ മനസ്സിലാക്കാതെ കുട്ടിയായിട്ടും ഭാഗ്യവിധാതാവിലൂടെ ഭാഗ്യം പ്രാപ്തമാക്കുന്നതിൽ നിന്നും വഞ്ചിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്, അവരെ ഉണർത്തണം. എന്തെങ്കിലും അധികാരത്തിലൂടെ അവർക്കും ബാബയുടെ പരിചയം നൽകണം കാരണം നിങ്ങൾ എല്ലാവരും മുഴുവൻ വംശത്തിലെ മുതിർന്നവരാണ്. അതിനാൽ വലിയ കുട്ടികളെ ബാബയ്ക്ക് സമാനമായവർ എന്നാണ് പാടപ്പെടുന്നത്. മുതിർന്നവർക്ക് ചെറിയ അറിവില്ലായ്മയുള്ള സഹോദരി സഹോദരൻമാരോട് സ്വതഃവേ ദയയും സ്നേഹവും ഉണ്ടായിരിക്കും. പരിധിയുള്ള പരിവാരത്തിലെ മുതിർന്നവർക്ക് പരിവാരത്തിൽ സദാ ശ്രദ്ധയുണ്ടായിരിക്കും, അതേപോലെ നിങ്ങൾ പരിധിയില്ലാത്ത പരിവാരത്തിലെ മുതിർന്നവർക്കും ശ്രദ്ധയുണ്ടായിരിക്കുമല്ലോ. എത്ര വലിയ പരിവാരമാണ്. മുഴുവൻ പരിധിയില്ലാത്ത പരിവാരം മുന്നിലുണ്ടോ? സർവ്വരെ പ്രതി ദയയുടെ കിരണങ്ങൾ, ആത്മീയ ആശീർവാദത്തിന്റെ കിരണങ്ങൾ, വരദാനത്തിന്റെ കിരണങ്ങൾ പരത്തുന്ന മാസ്റ്റർ സൂര്യനല്ലേ. സൂര്യൻ എത്രത്തോളം സ്വയം ഉയർന്നതാണോ, കിരണങ്ങൾ നാല് ഭാഗത്തും പരക്കും. താഴെയാണെങ്കിൽ കിരണങ്ങൾ നാല് ഭാഗത്തും വ്യാപിപ്പിക്കാൻ സാധിക്കില്ല. അതേപോലെ നിങ്ങൾ ഉയർന്നതിലും വച്ച് ഉയർന്ന ബാബയ്ക്ക് സമാനം ഉയർന്ന സ്ഥിതിയിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നു എന്നാലേ പരിധിയില്ലാത്ത കിരണങ്ങൾ വ്യാപിപ്പിക്കാൻ സാധിക്കൂ അർത്ഥം പരിധിയില്ലാത്ത സേവാധാരിയാകാൻ സാധിക്കൂ. സർവ്വരും അങ്ങനെയുള്ള പരിധിയില്ലാത്ത സേവാധാരികളല്ലേ. സർവ്വ ആത്മാക്കളുടെയും മനോകാമനകളെ പൂർത്തീകരിക്കുന്ന കാമധേനുവല്ലേ! സർവ്വരുടെയും മനോകാമനകളെ പൂർത്തീകരിക്കുന്നവർ ഇപ്പോഴും തന്റെ മനസ്സിന്റെ കാമനകളെ പൂർത്തീകരിക്കുന്നതിൽ ബിസിനസ്സല്ലോ? തന്റെ മനസ്സിന്റെ കാമനകൾ പൂർത്തിയാകുന്നില്ലായെങ്കിൽ മറ്റുള്ളവരുടെ മനോകാമനകളെ എങ്ങനെ പൂർത്തീകരിക്കും? ഏറ്റവും വലുതിലും വച്ച് വലിയ മനോകാമന ബാബയെ പ്രാപ്തമാക്കണം എന്നായിരുന്നു. ആ ശ്രേഷ്ഠമായ കാമന പൂർത്തിയായി അതിനാൽ ആ ശ്രേഷ്ഠമായ കാമനയിൽ സർവ്വ ചെറിയ ചെറിയ പരിധിയുള്ള കാമനകൾ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. ശ്രേഷ്ഠമായ പരിധിയില്ലാത്ത കാമനയ്ക്കു മുന്നിൽ, പരിധിയുള്ള കാമനകൾ അവശേഷിക്കുന്നുണ്ടോ? ഈ പരിധിയുള്ള കാമനകളുണ്ടെങ്കിൽ മായയോട് നേരിടാൻ സാധിക്കില്ല. ഈ പരിധിയുള്ള കാമനയുണ്ടെങ്കിൽ പരിധിയില്ലാത്ത സ്ഥിതിയിലൂടെ പരിധിയില്ലാത്ത സേവനം ചെയ്യാനാകില്ല. പരിധിയുള്ള കാമനകളെ സൂക്ഷ്മ രൂപത്തിലൂടെ ചെക്ക് ചെയ്യും- മുഖ്യമായും കാമ വികാരത്തിന്റെ അംശം അഥവാ വംശമുണ്ടോ. കാമനയ്ക്ക് വശപ്പെട്ടവർക്ക് നേരിടുവാൻ സാധിക്കില്ല. പരിധിയില്ലാത്ത മനോകാമനകളെ പൂർത്തീകരിക്കുന്നവരാകാൻ സാധിക്കില്ല. കാമജീത്ത് അർത്ഥം പരിധിയുള്ള കാമനകളുടെ മേൽ വിജയി. അങ്ങനെയുള്ള മനോകാമനകളെ പൂർത്തീകരിക്കുന്ന വിശേഷ ആത്മാക്കളാണ്. മൻമനാഭവ സ്ഥിതിയിലൂടെ മനസ്സിന്റെ പരിധിയുള്ള കാമനകളെ പൂർത്തിയാക്കി അർത്ഥം സമാപ്തമാക്കി മറ്റുള്ളവരുടെയും മനോകാമനകളെ പൂർത്തീകരിക്കാനാകും. ഇപ്പോൾ ശബ്ദത്തിനുപരി സ്ഥിതിയിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നതിന്റെ വാന പ്രസ്ഥ അവസ്ഥയിൽ കാമനാ ജീത്ത് അർത്ഥം വിശ്വത്തിന്റെ മുന്നിൽ സമ്പൂർണ്ണ കാമ ജീത്തിന്റെ ഉദാഹരണമാകൂ. നിങ്ങളുടെ ചെറിയ ചെറിയ സഹോദരി സഹോദരൻമാർ ഇതേ ആഗ്രഹത്തോടെയാണ് നിങ്ങൾ മുതിർന്നവരെ നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. ഞങ്ങളുടെ മനോകാമനകളെ പൂർത്തീകരിക്കൂ, സുഖത്തിന്റെയും ശാന്തിയുടെയും ഇച്ഛകളെ പൂർത്തിയാക്കൂ എന്ന് വിളിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ നിങ്ങൾ എന്ത് ചെയ്യും, തന്റെ ഇച്ഛകളെ പൂർത്തീകരിക്കുമോ അതോ അവരുടെ ഇച്ഛകളെ പൂർത്തീകരിക്കുമോ? സർവ്വരുടെയും ഹൃദയത്തിൽ നിന്നും, വാക്കുകളിലൂടെയല്ല അഥവാ അന്തരീക്ഷത്തിന്റെ സംഘടനയുടെ നിയമമനുസരിച്ചല്ല, ഹൃദയത്തിൽ നിന്നും ഈ ശ്രേഷ്ഠ മൂദ്രാവാക്യം മുഴങ്ങണം- ഇച്ഛാ മാത്രം അവിദ്യ.

ചില കുട്ടികൾ വളരെ സാമർത്ഥ്യക്കാരാണ്. സർവസമർത്ഥനായ ബാബയോട് പോലും സാമർത്ഥ്യം കാണിക്കുന്നു. പരിധിയുള്ള ഇച്ഛയാണുള്ളത്, പറയുന്നത് ഇങ്ങനെ ഇങ്ങനെയെന്ന്. ഇത് ശുഭമായ ഇച്ഛയാണ്, സേവനത്തെ പ്രതിയുള്ള ഇച്ഛയാണ്. യഥാർത്ഥത്തിൽ സ്വന്തം ഇച്ഛയാണ് എന്നാൽ പുറമേ അതിനെ സേവനത്തിന്റെ സ്വരൂപമാക്കുന്നു. അതിനാൽ ബാപ്ദാദാ പുഞ്ചിരിക്കുന്നു, അറിഞ്ഞിട്ടും, കണ്ടിട്ടും, സാമർത്ഥ്യത്തെ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടും പല കുട്ടികൾക്കും പുറമേ നിന്ന് സൂചന നൽകുന്നില്ല. എന്നാൽ ഡ്രാമയനുസരിച്ച് തീർച്ചയായും സൂചന ലഭിക്കുന്നുണ്ട്. അതെങ്ങനെ? പരിധിയുള്ള ഇച്ഛകളെ പൂർത്തീക

രിക്കുമ്പോൾ രൂപം പ്രാപ്തിയുടേതായിരിക്കും എന്നാൽ ഉള്ളിൽ ഒരു ഇച്ഛ അനേക ഇച്ഛകൾക്ക് ജന്മം നൽകുന്നു. അതിനാൽ മനസ്സിന്റെ ആശയക്കുഴപ്പത്തിന്റെ രൂപത്തിൽ സൂചന ലഭിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. പുറമേ ആർ എത്ര തന്നെ പരിധിയുള്ള പ്രാപ്തിയിൽ കഴിക്കുന്നു, കൂടിക്കുന്നു, പാട്ട് പാടുന്നു എന്നാൽ ഇതെല്ലാം മനസ്സിന്റെ ആശയക്കുഴപ്പത്തെ മറയ്ക്കാനായാണ് ചെയ്യുന്നത്. ഉള്ളിൽ മനസ്സ് തൃപ്തമായിരിക്കില്ല. അല്പക്കാലത്തേക്കായിരിക്കും എന്നാൽ സദാക്കാലത്തേക്കുള്ള തൃപ്ത അവസ്ഥ അഥവാ ഈ ഹൃദയത്തിന്റെ ഗീതം- ബാബയെ ലഭിച്ചു മുഴുവൻ ലോകം ലഭിച്ചു, ഈ ഗീതം പാടാനാകില്ല. അവർ ബാബയോടും പറയും- അങ്ങനെ ലഭിച്ചു, എന്നാൽ ഇതും തീർച്ചയായും വേണം. ഈ വേണം വേണം എന്ന ആഗ്രഹത്തിന് തൃപ്തിയുണ്ടാകില്ല. സമയത്തിനനുസരിച്ച് ഇപ്പോൾ സർവ്വരിലൂടെയും- ഇച്ഛാ മാത്രം അവിദ്യ എന്ന ശബ്ദം മുഴങ്ങണം, എന്നാലേ മറ്റുള്ളവരുടെ ഇച്ഛകളെ പൂർത്തീകരിക്കാൻ സാധിക്കൂ. ഇപ്പോൾ കുറച്ച് സമയത്തിനുള്ളിൽ നിങ്ങൾ ഓരോ ശ്രേഷ്ഠ ആത്മാവിനും വിശ്വത്തിന്റെ ചൈതന്യ ഖജനാവാരെന്ന അനുഭവമുണ്ടാകും. യാചകരായി വരും. നിങ്ങൾ തന്നെയാണ് സമ്പന്നമായ ഖജനാവ് എന്ന ശബ്ദം മുഴങ്ങും. ഇപ്പോഴും ആരോ ഉണ്ടെന്ന് അന്വേഷിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു, എന്നാൽ അവർ എവിടെയാണ്, ആരാണ് എന്ന് സ്പഷ്ടമായി മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ സമയത്തിന്റെ ആരോ-ചിഹ്നം കാണാൻ സാധിക്കും. മാർഗ്ഗം കാണിക്കുന്നതിന്റെ ചിഹ്നമുണ്ടായിരിക്കില്ലേ. ചിഹ്നം, ഇന്നു വഴിയിലൂടെ പോകൂ എന്ന് കാണിച്ചു തരുന്നു. അതേ പോലെ ഇങ്ങോട്ട് പോകൂ എന്ന് സർവ്വർക്കും അനുഭവമുണ്ടാകും. അങ്ങനെ സമ്പന്നമായ ഭണ്ഡാരമായോ? സമയവും നിങ്ങളുടെ സഹയോഗിയായി തീരും, അധ്യാപകനല്ല സഹയോഗിയായി തീരും. ബാപ്ദാദ സമയത്തിനു മുമ്പ് സർവ്വ കൂട്ടികളെയും സമ്പന്നസ്വരൂപത്തിൽ നിറഞ്ഞ ഭണ്ഡാരയുടെ രൂപത്തിൽ, ഇച്ഛാ മാത്രം അവിദ്യ, തൃപ്ത സ്വരൂപത്തിൽ കാണാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. കാരണം ഇപ്പോൾ മുതലേ സംസ്കാരം നിറച്ചില്ലായെങ്കിൽ അന്തിമത്തിൽ സംസ്കാരം നിറയ്ക്കുന്നവർക്ക് വളരെ കാലത്തെ പ്രാപ്തിയുടെ അധികാരിയാകാൻ സാധിക്കില്ല. അതിനാൽ വിശ്വത്തിന് വിശ്വ ആധാരമുർത്താണ് നിങ്ങൾ. വിശ്വത്തിനു മുന്നിൽ ഭൂമിയിലെ പ്രകാശമാണ് നിങ്ങൾ. ഭൂമിയിലെ കുലഭീപമാണ്. എന്തെല്ലാം ശ്രേഷ്ഠ മഹിമകളുണ്ടോ, സർവ്വ ശ്രേഷ്ഠ മഹിമയുടെ അധികാരി ആത്മാക്കൾ ഇപ്പോൾ വിശ്വത്തിനു മുന്നിൽ തന്റെ സമ്പന്ന സ്വരൂപത്തിൽ പ്രത്യക്ഷമായി കാണിക്കൂ. മനസ്സിലായോ.

വന്നുചേർന്നിട്ടുള്ള സർവ്വ വിശേഷ സേവാധാരി കുട്ടികൾക്ക് വിശേഷ സ്നേഹ സ്വരൂപത്തിലൂടെ ബാപ്ദാദ സ്നേഹത്തിന്റെ സ്വാഗതം ചെയ്തു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. വലംകൈകളായ കുട്ടികൾക്ക് സമാനതയുടെ ഹാന്റ് ഷേക്ക് ചെയ്തു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. വന്നാലും. ശരി.

സർവ്വ വിശ്വത്തിന്റെ മനോകാമനകളെ പൂർത്തീകരിക്കുന്ന, സദാ സമ്പന്നരായ തൃപ്ത ആത്മാക്കൾക്ക്, വിശ്വത്തിന്റെ ആധാര മുർത്ത്, സദാ വിശ്വ മംഗളത്തിന്റെ ശ്രേഷ്ഠമായ കാമനയിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന, വിശ്വത്തിന് മുന്നിൽ മാസ്റ്റർ വിശ്വ രക്ഷകരായി സർവ്വരെയും രക്ഷിക്കുന്ന, സർവ്വ ശ്രേഷ്ഠരായ മഹാൻ ആത്മാക്കൾക്ക് ബാപ്ദാദായുടെ സ്നേഹ സ്മരണയും നമസ്തേയും.

മീറ്റിംഗിൽ വന്നിട്ടുള്ള സഹോദരി സഹോദരന്മാരോട് -

സേവാധാരി കുട്ടികൾ സേവനത്തിന്റെ പദ്ധതികൾ മനസ്സിൽ ഉണ്ടാക്കി കാണുമല്ലോ, ബാക്കി മീറ്റിംഗിന്റെ സംഘടനയിൽ സാകാരത്തിൽ കൊണ്ടു വരുന്നതിന് വേണ്ടി വർണ്ണിക്കും. എന്തെങ്കിലും സേവനമാണോ നടന്നു കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്, ഓരോ സേവനം നല്ലതിലും വച്ച് നല്ലതാണ്. സമയം സമീപത്ത് വന്നു കൊണ്ടിരിക്കുന്നതനുസരിച്ച് സമയം സർവ്വരുടെയും ബുദ്ധിയെ ഇളക്കത്തിൽ കൊണ്ടു വരുന്നു. സമയത്തിനനുസരിച്ച് ശക്തിശാലി പ്ലാൻ ഉണ്ടാക്കൂ. ഭൂമിയെ ഇളക്കി മറിക്കൂ, വിത്ത് പാകുന്നതിന് മുമ്പ് ഭൂമി ഉഴുതു മറിക്കാറില്ലേ. ഉഴുതു മറിക്കുമ്പോൾ എന്ത് സംഭവിക്കുന്നു? ഇളകിമറിയുന്നു, അതിന് ശേഷം പാകുന്ന വിത്ത് സഫലത പ്രാപ്തമാക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ ഈ ഇളക്കം കാണിക്കൂ അർത്ഥം ഉഴുതു മറിക്കൂ. ഏത് ഇളക്കം? ഇന്ന് കേൾപ്പിച്ചതുപോലെ- ആരോ ഉണ്ട്, ഇത് എല്ലാവരും മനസ്സിലാക്കുന്നുണ്ട്, എന്നാൽ ഇത് തന്നെയാണ്, ഈ ഒന്ന് തന്നെയാണ്, ഈ ഇളകിമറിയൽ നടന്നിട്ടില്ല. ഇപ്പോൾ ഇനിയും ഉണ്ട്, ഇതും ഉണ്ട്- ഇവിടം വരെയെത്തി എന്നാൽ ഇതൊന്ന് തന്നെയാണ്, അങ്ങനെയുള്ള അന്വേലിപ്പിക്കൂ. ഈ ട്രിംഗിനോടൊപ്പം അങ്ങനെയുള്ള ആത്മാക്കൾ നിങ്ങളുടെ മുന്നിൽ വരും. അങ്ങനെയുള്ള ഇളക്കമുണ്ടായാലേ പ്രത്യക്ഷതയുണ്ടാകൂ. ഇതിനുള്ള വിധിയെന്ത്? സർവ്വ വിധികളും നടന്നു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു, വ്യത്യസ്തമായ പ്രോഗ്രാം ചെയ്തു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. സമ്മേളനങ്ങളും നടത്തുന്നു, മറ്റുള്ളവരുടെ സ്റ്റേജിലും പോകുന്നു, തന്റെ സ്റ്റേജും ഉണ്ടാക്കുന്നു. യോഗ ശിബിരവും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഈ സർവ്വ സാധനങ്ങളും സമീപത്ത് കൊണ്ടു വന്നു, ശങ്കളെല്ലാം സമാപ്തമായി, സമീപത്ത് എത്തി ചേർന്നു. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ സമ്പത്തിന്റെ അധികാരത്തിന്റെ സമീപത്ത് എത്തണം. ആഹാ എന്ന് പറയുന്നവരായിക്കഴിഞ്ഞു, ഇനി അവകാശികളാകണം.

ഇപ്പോൾ അങ്ങനെയുള്ള ശബ്ദം മുഴങ്ങണം- ഇവർ തന്നെയാണ് സത്യമായ മാർഗ്ഗം കാണിച്ചു തന്ന വർ, ബാബയുമായി മിലനം ചെയ്യിക്കുന്നവർ. രക്ഷിക്കുന്നവരാണ്, ഓടിക്കുന്നവരല്ല. അതിനാൽ ഇപ്പോൾ അതിന്റെ അന്തരീക്ഷം, വിധി അങ്ങനെയായിരിക്കണം. സ്റ്റേജിന്റെ രൂപരേഖയും അങ്ങനെയായിരിക്കണം, സർവ്വരുടെയും സങ്കല്പവും ഒന്നാകണം. അന്തരീക്ഷത്തിന്റെ പ്രഭാവം ശക്തിശാലിയായിരിക്കണം. സ്നേഹത്തിന്റേതാണ് എന്നാൽ ശാന്തിയും ശക്തിയും അതിൽ കൂട്ടിച്ചേർക്കണം. ലോകത്തിന്റെ കണക്കനുസരിച്ച് ശാന്തിയുടെ അനുഭവം ചെയ്യുന്നു, ശാന്തി സാഗരനില്ലാതെയിരിക്കാൻ സാധിക്കാത്ത തരത്തിൽ ശാന്തിയുടെ അന്വേഷണം. നിങ്ങളുടെ കൂട്ടുകെട്ടിന്റെ പ്രഭാവം അത്രയും സമയം നന്നായിരിക്കും. എന്നാൽ അതിന്റെ പ്രഭാവത്തിൽ വരണം, അതേ പ്രഭാവം അവരെ ആകർഷിക്കണം, സമീപത്ത് കൊണ്ടു വരണം. സംബന്ധത്തിൽ കൊണ്ടു വരണം, ആ പക്കാ പ്രഭാവം കൊണ്ടു വരു. പറഞ്ഞുവല്ലോ- ഇതു വരെ ചെയ്തതെല്ലാം നല്ലതിലും വച്ച് നല്ലത് തന്നെ എന്നാൽ ഇപ്പോൾ സ്വർണ്ണം തയ്യാറാക്കി, ഇനി അതിൽ തിളക്കം കൊണ്ടു വരണം. ഇന്നത്തെ ലോകത്തിൽ പ്രത്യക്ഷ തെളിവാണ് വേണ്ടത്. പ്രത്യക്ഷ തെളിവാണ് ശാന്തിയുടെയും ശക്തിയുടെയും അനുഭവം. ഒരു നിമിഷത്തേക്കായിക്കോട്ടെ എന്നാൽ അനുഭവം അങ്ങനെയൊരു വസ്തുവാണ്, അനുഭവത്തിന്റെ ശക്തി തീർച്ചയായും സമീപ സംബന്ധത്തിൽ കൊണ്ടു വരുന്നു. അപ്പോൾ പ്ലാൻ ഉണ്ടാക്കില്ലേ. ബാക്കി ബാപ്റ്റിസം കൂട്ടികളുടെ ധൈര്യത്തിൽ ഉണർവ്വിലും ഉത്സാഹത്തിലും സന്തുഷ്ടമാണ്. സേവനത്തിന്റെ താല്പര്യത്തിലിരിക്കുന്ന കൂട്ടികളാണ്. സേവനത്തിന്റെ താല്പര്യം നന്നായിട്ടുണ്ട്. എന്തെങ്കിലും നവീനത കാണിക്കണം എന്ന സങ്കല്പം തീർച്ചയായും ഉണ്ട്. നവീനത കൊണ്ടു വരുന്നതിന്, ആദ്യം സർവ്വരുടെയും സങ്കല്പം ഒന്നാകണം. ഒരാൾ കേൾപ്പിച്ചു, സർവ്വരും സ്വീകരിച്ചു. ഒരു സങ്കല്പത്തിൽ സദാ ദൃഢമായിരിക്കണം. ഒരു ഇഷ്ടികയെങ്കിലും കുലുങ്ങിയെങ്കിൽ മുഴുവൻ ഭിത്തിയെയും അത് കുലുക്കുന്നു. ഒരാളുടെയെങ്കിലും സങ്കല്പം ഏതെങ്കിലും കാരണവശാൽ പരിതസ്ഥിതിക്കനുസരിച്ച് അയഞ്ഞുവെങ്കിൽ മുഴുവൻ പ്രോഗ്രാമും ലുസാകും. അതിനാൽ സ്വയത്തെ ഇങ്ങനെ ദൃഢ സങ്കല്പത്തിൽ കൊണ്ടു വന്ന്-ചെയ്യുക തന്നെ വേണം, സർവ്വരുടെയും സഹയോഗം ലഭിക്കുക തന്നെ വേണം- എന്നിട്ട് ട്രയൽ ചെയ്യൂ. ബാപ്റ്റിസം സേവനത്തിൽ സന്തുഷ്ടമാണ്. കുഴപ്പമൊന്നുമില്ല എന്നാൽ സ്വർണ്ണത്തിൽ തിളക്കംകൊണ്ടു വരുകയാണെങ്കിൽ ദൂരെ നിന്നേ ആകർഷണം ഉണ്ടാകും.

വിദേശത്തും കൂട്ടികൾ നന്നായി ധൈര്യം വയ്ക്കുന്നുണ്ട്. അവർ പരസ്പരം ചിരിക്കുന്നുണ്ട്- മൈക്ക് എത്തി ചേർന്നല്ലോ, ശബ്ദം മുഴങ്ങിയല്ലോ എന്നോർത്ത് എന്നാൽ കുറച്ച് ശബ്ദമുള്ളവരാണ് എത്തിയിട്ടുള്ളത്. ഉയർന്ന ശബ്ദമുള്ളവർ എത്തി ചേർന്നിട്ടില്ല. എന്നാലും ഇത്രയും വരെ എത്തി ചേർന്നില്ലേ. വളരെ നല്ല ധൈര്യം വയ്ക്കുന്നുണ്ട്. ശരി.

ഇപ്പോൾ നിങ്ങളുടെ പുജനീയ സ്വരൂപം പ്രത്യക്ഷമാകണം, പുജനീയരാണ് പുജ ചെയ്യുന്നവരല്ല. ഇത് തന്നെയാണ് നമ്മുടെ ഇഷ്ട ദേവത, പൂർവ്വജർ, പുജനീയർ, ഇവിടെ നിന്ന് തന്നെ സർവമനോകാമനകൾ പൂർത്തിയാകും, ഇപ്പോൾ ഈ അനുഭവമുണ്ടാകണം. പറഞ്ഞുവല്ലോ- ഇപ്പോൾ തന്റെ പരിധിയുള്ള സങ്കല്പം അഥവാ കാമനകൾ സമാപ്തമാകണം, എന്നാലേ ഈ അല വ്യാപിക്കൂ. ഇപ്പോഴും കുറച്ച് എന്റെ- എന്റെ എന്നുണ്ട്. എന്റെ സംസ്കാരം, എന്റെ സ്വഭാവം ഇതും സമാപ്തമാകണം. ബാബയുടെ സംസ്കാരം തന്നെയാണ് എന്റെ സംസ്കാരം. യഥാർത്ഥ സംസ്കാരം അതല്ലേ. ബ്രാഹ്മണരുടെ പരിവർത്തനം തന്നെയാണ് വിശ്വ പരിവർത്തനത്തിന്റെ ആധാരം. അതിനാൽ ഇപ്പോൾ എന്ത് ചെയ്യും? പ്രഭാഷണം തീർച്ചയായും ചെയ്യണം എന്നാൽ നിങ്ങൾ ഭാഷയിൽ വരണം, അവർ ഭാഷയിൽ നിന്നും ഉപരി പോകണം. അങ്ങനെയുള്ള പ്രഭാഷണമായിരിക്കണം. തീർച്ചയായും സംസാരിക്കണം. നിങ്ങൾ ശബ്ദത്തിൽ വരു, അവർ ശബ്ദത്തിൽ നിന്നും ഉപരി പോകണം. വെറും പറച്ചിലല്ല, എന്നാൽ അനുഭവം നിറഞ്ഞ വാക്കുകളായിരിക്കണം. സർവ്വരിലും അലകൾ വ്യാപിക്കണം. ആരെങ്കിലും എന്തെങ്കിലും കാര്യം കേൾപ്പിക്കുമ്പോൾ ചിലപ്പോൾ ചിരിക്കുന്നതിന്റെ, ചിലപ്പോൾ കരയുന്നതിന്റെ, ചിലപ്പോൾ വൈരാഗ്യത്തിന്റെ അലകൾ വ്യാപിക്കുന്നു, അത് തല്ക്കാലത്തേക്ക് മാത്രമായിരിക്കും എന്നാലും വ്യാപിക്കുന്നില്ലേ. അതേപോലെ അനുഭൂതിയുള്ള അലകൾ വ്യാപിക്കണം. ഇതാണ് സംഭവിക്കേണ്ടത്. സ്ഥാപനയുടെ ആദിയിൽ ഓം ധനി ആരംഭിച്ചിരുന്നു, എത്രയോ പേർ സാക്ഷാത്ക്കാരത്തിലേക്ക് പോയിരുന്നു. അലകൾ വ്യാപിച്ചിരുന്നു. അതേപോലെ സഭകളിൽ അനുഭവത്തിന്റെ അലകൾ വ്യാപിക്കണം. ചിലർക്ക് ശാന്തിയുടെ, ചിലർക്ക് ശക്തിയുടെ അനുഭവമുണ്ടാകണം. ഈ അല വ്യാപിക്കണം. കേവലം കേൾക്കുന്നവർ മാത്രമാകരുത് എന്നാൽ അനുഭവത്തിന്റെ അലയടിക്കണം. വെള്ളച്ചാട്ടത്തിനടിയിൽ നില്ക്കുമ്പോൾ ശീതളതയുടെ, ഫ്രഷ് ആകുന്നതിന്റെ അനുഭവമുണ്ടാകുന്നില്ലേ. അതേപോലെ അവരും ശാന്തി, ശക്തി, സ്നേഹം, ആനന്ദം, അതീന്ദ്രിയ സുഖത്തിന്റെ അനുഭവം ചെയ്തുപോകണം. ഇന്ന് സയൻസിന്റെ സാധനങ്ങൾ ചൂട്- തണുപ്പിന്റെ അനുഭവം ചെയ്യിക്കുന്നില്ലേ. മുഴുവൻ മുറിയിലും ആ അലകൾ വ്യാപിക്കുന്നു. അപ്പോൾ ഇത്രയും

ശിവ ശക്തികൾ, പാണ്ഡവർ, മാസ്റ്റർ ശാന്തി, ശക്തി, സർവ്വതീന്റെയും സാഗരം.... ഈ അലകൾ പരത്താൻ സാധിക്കില്ലേ! ശരി.

എത്രയോ വിശാല ബുദ്ധിയുള്ളവരാണ് ഒരുമിച്ചിരിക്കുന്നത്. ശക്തി സേനയും നിറയേയുണ്ട്. മധുബനിൽ ഒരേ സമയത്ത് ഇത്രയും ശ്രേഷ്ഠ ആത്മാക്കൾ എത്തി ചേരുക എന്നത് ചെറിയൊരു കാര്യമല്ല. ഇപ്പോൾ പരസ്പരം സാധാരണമായതിനാൽ സാധാരണ കാര്യമായാണ് തോന്നുന്നത്. ഓരോരുത്തരും എത്രയോ മഹാൻ ആത്മാക്കളാണ്. ഇത്രയും മഹാൻ ആത്മാക്കളുടെ സംഘടന മുഴുവൻ കല്പത്തിലും ഉണ്ടായിരിക്കില്ല. ആരുടെയും മഹത്വം കുറവൊന്നുമല്ല. ഇപ്പോൾ പരസ്പരം സാധാരണമാണെന്നാണ് മനസ്സിലാക്കുന്നത്, പോകുന്നോറും മറ്റുള്ളവരുടെ വിശേഷതയ്ക്കനുസരിച്ച് വിശേഷ ആത്മാവാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കും. ഇപ്പോൾ വിശേഷതകളേക്കാൾ കൂടുതൽ ചെറിയ ചെറിയ കാര്യങ്ങളാണ് കൂടുതൽ നോട്ട് ചെയ്യുന്നത്. ഇരുന്ന് ചിന്തിക്കുവെങ്കിൽ ഓരോരുത്തരും എത്രയോ ഭക്തരുടെ പൂർവ്വജരാണ്. എല്ലാവരും ഇഷ്ട ദേവനും ദേവിമാരുമല്ല. ഓരോ ഇഷ്ട ദേവനും എത്ര ഭക്തരുണ്ടായിരിക്കും? കുറവൊന്നുമല്ലല്ലോ. ഒരു മുർത്തിക്ക് പോലും എത്രയോ ഭക്തരുണ്ട്, അപ്പോൾ ഇത്രയും ഇഷ്ട ദേവൻമാർ ഒരുമിച്ചാൽ എന്ത് സംഭവിക്കും! ശക്തിശാലികളാണ്. എന്നാൽ പരസ്പരവും മറഞ്ഞിരിക്കുന്നു, വിശ്വത്തിന്റെ മുന്നിലും മറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഓരോരുത്തരും വളരെ അമൂല്യമാണ്. ബാപ്റ്റിസം കുട്ടികളുടെ മഹത്വത്തെ കാണുമ്പോൾ ഓരോ കുട്ടിയും എത്ര മഹാനാണെന്ന അഭിമാനം ബാബയ്ക്കുണ്ട്. സ്വയത്തെയും ചിലപ്പോൾ മനസ്സിലാക്കുന്നു, ചിലപ്പോഴില്ല. വളരെ മഹാനാണ്. സാധാരണമല്ല. കുറച്ചെങ്കിലും പ്രത്യക്ഷതയുണ്ടായാൽ സ്വയം ആരാണെന്ന് നിങ്ങൾക്ക് മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കും. ബാബ അതേ മഹാനതയിലൂടെയാണ് കാണുന്നത്. ബാബയുടെ മുന്നിൽ സർവ്വരും പ്രത്യക്ഷമല്ലേ. ശരി- ഓരോരുത്തരുടെയും മഹാനതയെന്താണ് എന്ന ക്ലാസ്സ് ചെയ്യേണ്ടതാണ്. ശരി

വരദാനം- അവിനാശി ലഹരിയിലിരുന്ന് ആത്മീയ രസത്തിന്റെയും ആനന്ദത്തിന്റെയും അനുഭവം ചെയ്യുന്ന ബ്രാഹ്മണൻ തന്നെ ഫരിസ്ഥയായി ഭവിക്കട്ടെ.

നിങ്ങൾ ബ്രാഹ്മണർ തന്നെ ഫരിസ്ഥ, ദേവതമാരേക്കാൾ ഉയർന്നതാണ്, ദേവതാ ജീവിതത്തിൽ ബാബയുടെ ജ്ഞാനം ഇമർജാകില്ല. പരമാത്മ മിലനത്തിന്റെ അനുഭവമുണ്ടാകില്ല. അതിനാൽ ഇപ്പോൾ സദാ ഈ ലഹരിയുണ്ടായിരിക്കണം- നമ്മൾ ദേവതമാരേക്കാൾ ഉയർന്ന ബ്രാഹ്മണർ തന്നെ ഫരിസ്ഥയാണ്. ഈ അവിനാശി ലഹരി തന്നെയാണ് ആത്മീയ രസത്തിന്റെയും ആനന്ദത്തിന്റെയും അനുഭവം ചെയ്യിക്കുന്നത്. ലഹരി സദായില്ലെങ്കിൽ ഇടയ്ക്ക് ആനന്ദത്തിലിരിക്കും, ഇടയ്ക്ക് പരവശരും.

സ്റ്റോഗൻ - തന്റെ സേവനത്തെയും ബാബയുടെ മുന്നിൽ അർപ്പിക്കു എങ്കിൽ പറയാം സമർപ്പിത ആത്മാവ്